
Аналітичний
центр
«Нова Економіка»

**РЕФОРМУВАННЯ
ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ
В КОНТЕКСТІ
МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА**

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
ДЛЯ СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ ТА МОЛОДИХ УЧЕНИХ

23-24 червня 2017 року

Київ 2017

Король М. М.

кандидат економічних наук,

доцент кафедри міжнародних економічних відносин

Лапа І. В.

студент факультету міжнародних економічних відносин

Ужгородський національний університет

м. Ужгород, Україна

МЕТОДИ ПОДОЛАННЯ НЕГАТИВНИХ СОЦІАЛЬНО – ЕКОНОМІЧНИХ НАСЛІДКІВ БЕЗРОБІТТЯ НА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ РИНКУ РОБОЧОЇ СИЛИ

В умовах будь – яких кризових явищ зростає безробіття та соціально – економічна напруга в суспільстві. Безробіття найбільш серйозна проблема країн Європи.

Причинами безробіття є економічні кризи, пожвавлення конкуренції з боку нових індустріальних країн з дешевою робочою силою, ступінь насиченості попиту на промислові товари в Європі та перехід економіки і європейських компаній до постіндустріального розвитку [3, с. 136].

Різноманіття типів безробіття робить складним завдання щодо його усунення. Оскільки єдиного способу боротьби з безробіттям не існує, кожній країні на вирішення даної проблеми доводиться використовувати різні методи. Безробіття буває різних видів: циклічне, сезонне, панельне, фрикційне, структурне [1].

Рівень фрикційного безробіття може бути знижений за рахунок:

- інформаційного забезпечення, функцію якого виконують біржі праці;
- усунення чинників, що знижують мобільність робочої сили.

Для цього необхідно, перш за все:

- а) створення розвинутого ринку житла;
- б) збільшення масштабів житлового будівництва;
- в) скасування адміністративних перешкод для переїзду з одного населеного пункту в інший.

Для скорочення структурного безробіття вводяться програми професійного перенавчання і перекваліфікації. Така перепідготовка здійснюється через міську службу зайнятості та Центр соціальної підтримки.

Для боротьби з циклічним безробіттям важливим є створення умов для зростання попиту на товари. Для цього [2, с. 16]:

- стимулюють зростання експорту;
- підтримують і заохочують інвестиції у реконструкцію підприємств;
- створюють умови для зростання самозайнятості;
- розробляють програми підтримки малого підприємництва.

До загальних заходів скорочення безробіття відносяться [5]:

1. Створення нових робочих місць.
2. Організація суспільних робіт.
3. Стимулювання самозайнятості населення та розвитку бізнесу.
4. Переподготовка і підготовка по дефіцитним спеціальностям і професіям.
5. Використання гнучких форм зайнятості.
6. Надання інформації населенню про можливість працевлаштування.

Усі ці види безробіття мають однакові соціальні та економічні наслідки як негативні так і позитивні. До негативних наслідків відносяться [7]:

- загострення криміногенної ситуації;
- посилення соціальної напруженості;
- зростання кількості фізичних і душевних захворювань;
- збільшення соціальної диференціації;
- зниження трудової активності;
- знецінення наслідків навчання;
- скорочення виробництва;
- витрати на допомогу безробітним;
- втрата кваліфікації;
- зниження життєвого рівня;
- зниження податкових надходжень.

До позитивних наслідків належать:

- підвищення соціальної цінності робочого місця;
- зростання свободи вибору місця роботи;
- збільшення соціальної значущості і цінності праці;
- створення резерву робочої сили для перебудови економіки;
- конкуренція між працівниками як стимул до розвитку здібностей до праці;
- стимулювання зростання продуктивності праці.

Європейські країни проводять спеціальні заходи щодо захисту найманих працівників від безробіття: регулювання зайнятості, організація бірж праці, формування фондів страхування по безробіттю [6].

У різних країнах розміри допомоги по безробіттю і тривалість їх виплати неоднакові; наприклад, вони становили: – в США – 36% заробітку протягом 14 тижнів; – в Японії – 60-80% заробітної плати протягом 3-12 місяців залежно від віку безробітного та інших умов.

У Франції право на допомогу має застрахована на випадок безробіття особа зі страховим стажем не менше 6 місяців. Тривалість виплати скаладає від 3 до 27 тижнів залежно від стажу. Допомога по безробіттю передбачено не тільки в соціальному, а й у трудовому законодавстві. Держава та роботодавець фінансують соціальну допомогу частково безробітним.

У Великобританії допомога по безробіттю є одним з видів грошової допомоги, що виплачується по лінії соціального забезпечення і може виплачуватись максимум 1 рік. Для отримання допомоги по безробіттю необхідно виплатити страхові внески за один рік з двох, що передували подачі заяви на допомогу. Міністр соціального забезпечення за законом зобов'язаний щорічно переглядати розміри допомог залежно від зростання цін за попередній рік.

У Німеччині до категорії безробітних відносяться особи, які зайняті не більше 18 годин на тиждень. Право на допомогу виникає у тих, хто зареєструвався на біржі праці після 360 днів оплачуваної роботи, під час якої вносилися страхові внески. Максимальний розмір допомоги становить 63% чистого доходу до втрати роботи. І в залежності від трудового стажу тривалість виплати допомоги коливається в діапазоні від 17 до 52 тижнів. Соціальна допомога може надаватися безстроково, якщо особа не має інших істотних доходів. Дві треті витрат на соціальне забезпечення фінансується за рахунок страхових внесків, а інша частина фінансується державними субсидіями.

В Італії право на страхову допомогу виникає при страховому стажі не менше 2-х років і виплаті страхових внесків протягом 52-х тижнів. Страхова допомога може виплачуватися від 4-х місяців до 1 року в залежності від сектора економіки. Особи які не працювали, в тому числі і випускники шкіл, не мають права на страхову допомогу і на допомогу по безробіттю.

В Іспанії допомога призначається особам, які втратили роботу або тим, чий робочий час скоротився на 1/3. Максимальна тривалість отримання допомоги від 4 до 24 місяців. Розмір допомоги не може бути нижче мінімальної заробітної плати і більше 170% її розміру. Фінансування допомоги здійснюється за рахунок внесків застрахованих осіб і підприємств у співвідношенні 1:5 і доповнюється державою.

В Україні станом на 2017 рік допомога по безробіттю надається застрахованим та не застрахованим особам, та призначається центрами зайнятості за місцем перебування. Допомога по безробіттю не може перевищувати чотирикратного розміру прожиткового мінімуму. Загальна тривалість виплати не може перевищувати 360 календарних днів протягом 2 років [4].

Література:

1. Безробіття. Вільна енциклопедія – Вікіпедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Безробіття>
2. Боролянський Е., Кузьмін У. Реальний шлях протидії безробіттю / Боролянський Е., Кузьмін У. // Людина й праця. - 1996. - № 9. С. 15 – 19.
3. Діденко Н. Ринок праці та стратегія зайнятості в ЄС: досвід регулювання та державного управління / Н. Діденко // Держава і ринок. – 2014. – С.131 – 137.
4. Допомога по безробіттю – 2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.i-law.kiev.ua/допомога-по-безробіттю-2016/>

3. Методи подолання безробіття [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://bukva.su/jekonomika/204493-Social-no-ekonomicheskie-posledstviya-bezraboticy-i-metody-ee-preodoleniya.html>

4. Панаєв, А. Як стають безробітними: причини і динаміка // Суспільство і економіка. – 2003 – №7. – С. 326–337.

5. Реферат Безробіття в розвинених країнах. Порівняльна характеристика країн Західної Європи, США та Росії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://bukva.net/page,1,120890-Bezrobotica-v-razvityh-stranah-Sravnitel-naya-harakteristika-stran-Zapadnoy-Evropy-i-Rossii.html>

Пашенко О. В.

викладач кафедри міжнародної економіки і світових фінансів

*Дніпропетровський національний університет
імені Олеся Гончара
м. Дніпро, Україна*

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ФУНКЦІОНУВАННЯ МІЖНАРОДНОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО РЕЖИМУ

Сучасний міжнародний інвестиційний режим, основою якого виступають міжнародні інвестиційні договори (МІД) відомий своєю складністю і непослідовністю, наявністю прогалів та дублювання. Зростання регіоналізму у міжнародній інвестиційній політиці представляє рідкісну можливість раціоналізувати режим і створити більш узгоджену, керовану і орієнтовану на розвиток інвестиційну політику. У дійсності, однак, регіоналізм рухається в протилежному напрямку, ефективно призводить до збільшення домовленостей, що ускладнює міжнародні інвестиційні відносини. Дана тематика є актуальною, оскільки всі ці проблеми є дискусійними серед провідних науковців світу, потребують вирішення і реформування інвестиційної політики на міжнародному рівні [1].

Збільшення кількості МІД триває, у в 2015 р. було укладено 31 МІД, з яких 20 – двосторонні інвестиційні договори (ДІД) і 11 – «інші» МІД. Загальна кількість укладених угод у 2015 р. складала 3304 МІД, з яких 2946 – двосторонні угоди і 358 «інші» МІД. Найбільш активними у підписанні МІД були такі країни, як Бразилія, Японія, Республіка Корея та Китай [2, с. 101].

Варто зазначити, що «інші» МІД з 2015 р. мають назву угод з інвестиційними положеннями (TIIPS). Такого типу угоди охоплюють цілий ряд інших угод, що включають питання інвестиційного співробітництва, а саме: ЗВТ, преференціальні торговельні та інвестиційні угоди (ПТІУ), угоди про економічне партнерство (УЕП) тощо.

«Інші» МІД або TIIPS, підписані в період 2014-2015 рр. можуть бути згруповані в три основні групи:

– 132 угоди з положеннями еквівалентними ДІД, наприклад: угода про економічне партнерство (УЕП) між Австралією та Японією, ЗВТ між Австралією та Китаєм, ЗВТ між Китаєм та Республікою Корея, ЗВТ між